

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם ארנ"י אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "קהלת" – פרק ז

א טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: ב טוב
ללקת אל-בית-אבל מלקת אל-בית משתה באשר הוא
סוף כל-האדם והחי יתן אל-לבו: ג טוב פעם משחוק
כי-ברע פנים ייטב לב: ד לב חכמים בבית אבל ולב
כסילים בבית שמחה: ה טוב לשמע גערת חכם מאיש
שמע שיר כסילים: ו כי כקול הסירים תחת הסיר פן
שחק הכסיל וגם-זה הבל: ז כי העשק יהולל חכם ויאבד
את-לב מתנה: ח טוב אחרית דבר מראשיתו טוב
ארך-רוח מגבה-רוח: ט אל-תבהל ברוחך לכעוס כי כעס
בחק כסילים ינות: י אל-תאמר מה היא שהימים
הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת

עַל־זֶה׃ יא טוֹבָה חֲכָמָה עִם־נְחֻלָּה וַיִּתֵּר לְרֹאֵי הַשָּׁמַשׁ׃
יב כִּי בְצִל הַחֲכָמָה בְּצִל הַכֶּסֶף וַיִּתְרוֹן דַּעַת הַחֲכָמָה תְּחִיָּה
בְּעַלְיָהּ׃ יג רֵאֵה אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי מִי יוּכַל לְתַקֵּן אֶת
אֲשֶׁר עֲוֹתוֹ׃ יד בְּיוֹם טוֹבָה הִיָּה בְטוֹב וּבְיוֹם רָעָה רֵאֵה גַם
אֶת־זֶה לְעֵמֶת־זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים עַל־דְּבַר־תּוֹרָה שֶׁלֹּא יִמָּצֵא
הָאָדָם אַחֲרָיו מְאוּמָה׃ טו אֶת־הַכֹּל רֵאֵתִי בְיַמֵּי הַבְּלִי יֵשׁ
צַדִּיק אֲבִד בְּצַדִּיקוֹ וְיֵשׁ רָשָׁע מֵאֲרִיךְ בְּרַעְתּוֹ׃ טז אַל־תְּהִי
צַדִּיק הַרְבֵּה וְאַל־תִּתְחַכֵּם יוֹתֵר לְמָה תִּשׁוּמִם׃
יז אַל־תִּרְשָׁע הַרְבֵּה וְאַל־תְּהִי סָכָל לְמָה תָּמוּת בְּלֹא עֲתָף׃
יח טוֹב אֲשֶׁר תִּאָּחַז בְּזֶה וְגַם־מִזֶּה אַל־תִּנַּח אֶת־יָדְךָ
כִּי־יִרָא אֱלֹהִים יֵצֵא אֶת־כָּלָם׃ יט הַחֲכָמָה תָּעִז לְחַכֵּם
מִמַּעֲשֵׂרָה שְׁלִיטִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּעִיר׃ כ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק
בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טוֹב וְלֹא יִחַטָּא׃ כא גַּם לְכָל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ אַל־תִּתֵּן לְבָבְךָ אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע אֶת־עַבְדְּךָ
מִקְלָלְךָ׃ כב כִּי גַם־פְּעָמִים רַבּוֹת יִדַּע לְבָבְךָ אֲשֶׁר גַּם־אֶת
אֶתְּהָ קָלַלְתָּ אַחֲרָיִם׃ כג כָּל־זֶה נִסִּיתִי בַחֲכָמָה אֲמַרְתִּי
אֲחֲכָמָה וְהִיא רְחוּקָה מִמֶּנִּי׃ כד רְחוּקָה מִה־שָׁהִיָּה וְעַמֵּק ׀

עֶמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ: כה סְבוּתֵי אֲנִי וְלִבִּי לְדַעַת וְלִתּוֹר וּבִקְשׁ
חֲכָמָה וְחִשְׁבוֹן וְלִדְעַת רָשָׁע כָּסֶל וְהַסְכָּלוֹת הוֹלִלוֹת:
כו וּמוֹצֵא אֲנִי מִרַמּוֹת אֶת־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הִיא מְצוּדִים
וְחַרְמִים לְבָהּ אֲסוּרִים יְדֵיהָ טוֹב לְפָנַי הָאֱלֹהִים יִמְלֹט
מִמֶּנָּה וְחוּטֵא יִלְכָד בָּהּ: כז רְאֵה זֶה מִצָּאתִי אֲמַרָה קֹהֶלֶת
אֶחָת לְאֶחָת לְמִצָּא חִשְׁבוֹן: כח אֲשֶׁר עוֹד־בִּקְשָׁה נַפְשִׁי
וְלֹא מִצָּאתִי אָדָם אֶחָד מֵאֶלֶף מִצָּאתִי וְאִשָּׁה בְכָל־אֶלֶּה
לֹא מִצָּאתִי: כט לִבִּד רְאֵה־זֶה מִצָּאתִי אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים
אֶת־הָאָדָם יִשְׂרָאֵל וְהִמָּה בִקְשׁוּ חִשְׁבֹּנוֹת רַבִּים:

ספר "קהלת" – פרק ח

א מִי־כֶהֱחַכְמָם וּמִי יוֹדֵעַ פֶּשֶׁר דְּבַר חֲכָמַת אָדָם תִּאִיר פָּנָיו
וְעִזּוֹ פָּנָיו יִשְׁנֶא: ב אֲנִי פִי־מֶלֶךְ שְׁמוֹר וְעַל דְּבַר־תְּשׁוּבָת
אֱלֹהִים: ג אֶל־תִּבְהַל מִפָּנָיו תִּלְךָ אֶל־תִּעַמַד בְּדַבַּר רָע פִּי
כָּל־אֲשֶׁר יִחַפֵּץ יַעֲשֶׂה: ד בְּאֲשֶׁר דְּבַר־מֶלֶךְ שְׁלִטוֹן וּמִי
יֹאמַר־לוֹ מִה־תִּעֲשֶׂה: ה שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא יֵדַע דְּבַר רָע
וְעֵת וּמִשְׁפָּט יֵדַע לֵב חָכָם: ו כִּי לְכָל־חֶפֶץ יֵשׁ עֵת וּמִשְׁפָּט

כִּי־רַעַת הָאָדָם רַבָּה עָלָיו: ז כִּי־אֵינְנוּ יָדַע מֵה־שִׁיחָהּ כִּי
כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה מִי יִגִּיד לוֹ: ח אֵין אָדָם שְׁלִיט בְּרוּחַ לְכֹלֹא
אֶת־הַרוּחַ וְאֵין שְׁלֹטוֹן בְּיוֹם הַמּוֹת וְאֵין מְשַׁלַּחַת בַּמְּלַחְמָה
וְלֹא־יִמְלֹט רָשָׁע אֶת־בְּעָלָיו: ט אֶת־כָּל־זֶה רָאִיתִי וְנָתוֹן
אֶת־לְבִי לְכָל־מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ עֵת אֲשֶׁר
שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם לָרַע לוֹ: י וּבִכֵּן רָאִיתִי רָשָׁעִים קְבָרִים
וּבָאוּ וּמִמָּקוֹם קָדוֹשׁ יִהְלְכוּ וַיִּשְׁתַּכְּחוּ בָּעִיר אֲשֶׁר כֵּן־עָשׂוּ
גַם־זֶה הֶבֶל: יא אֲשֶׁר אֵין־נַעֲשָׂה פֶתֶגָם מַעֲשֵׂה הַרְעָה
מִהֲרָה עַל־כֵּן מָלֵא לֵב בְּנֵי־הָאָדָם בָּהֶם לַעֲשׂוֹת רָע:
יב אֲשֶׁר חָטָא עָשָׂה רָע מֵאֵת וּמֵאֲרִיךְ לוֹ כִּי גַם־יֹודַע אֲנִי
אֲשֶׁר יִהְיֶה־טוֹב לְיִרְאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירָאוּ מִלְּפָנָיו:
יג וְטוֹב לֹא־יִהְיֶה לָרָשָׁע וְלֹא־יֵאֲרִיךְ יָמָיו כִּצֵּל אֲשֶׁר
אֵינְנוּ יִרָא מִלְּפָנֵי אֱלֹהִים: יד יֵשׁ־הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר וַיֵּשׂ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מִגִּיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה
הַרָשָׁעִים וַיֵּשׂ רָשָׁעִים שְׁמַגִּיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצַּדִּיקִים
אָמַרְתִּי שְׁגַם־זֶה הֶבֶל: טו וְשִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת־הַשְּׁמַחָה אֲשֶׁר
אֵין־טוֹב לָאָדָם תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כִּי אִם־לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת

וְלִשְׁמוֹחַ וְהוּא יְלוֹנּוּ בְעַמְלוֹ יְמֵי חַיָּו אֲשֶׁר־נָתַן־לוֹ
הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: טז כֹּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת־לְבִי לְדַעַת
חֲכָמָה וְלִרְאוֹת אֶת־הָעֵינַיִן אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ כִּי גַם
בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה שָׁנָה בְּעֵינָיו אֵינְנוּ רֹאֶה: יז וְרֵאִיתִי
אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי לֹא יוּכַל הָאָדָם לְמַצּוֹא
אֶת־הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת־הַשָּׁמֶשׁ בְּשֵׁל אֲשֶׁר יַעֲמַל
הָאָדָם לְבַקֵּשׁ וְלֹא יִמָּצֵא וְגַם אִם־יֹאמֶר הַחֲכָם לְדַעַת לֹא
יִוְכַל לְמַצּוֹא:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוטריי ויתבוננו ח'סדי "קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד
ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)

ני"ך היומי – לימוד כל ספרי נביאים וכתובים במעגל השנה – [עמוד 97]
